

Một Bệnh Mất Gốc Nặng

Lần đầu tiên tôi được đọc chữ mất gốc viết trong một bài trên LT AHCC, bài "Thầy người mà nghĩ đến ta" cũng như lần đầu tiên tôi thấy một chữ thương giồng nỗi trong một LTAH (LT số 41). Hai chữ này ở 2 nơi nhưng cùng nói lên một ý tương: thầy trẻ việt nam mất gốc mà thương và thương giồng nỗi vì thầy trẻ việt nam mất gốc. Tác giả bài "Thầy người mà..." phơi bày một điều mà hiền nhiên là người việt mà không nói được tiếng việt. Từ khi tôi mới bước chân lên đất nước ngoài, năm 1981, tôi đã được nghe thầy ngay kiều bào nói luôn đến tiếng mất gốc. Tiếng này đã xâm nhập vào đến 80 phần trăm gia đình việt kiều định cư ở hải ngoại. Thành ngữ này đã thành một tục ngữ như : bất hiếu, vô ơn, bạc ác, vi kỷ, vinh thân....

Dưới đây tôi xin phơi bày một bệnh mất gốc thứ hai của các trẻ ở hải ngoại, con nồng hơn nhiều bệnh mất gốc kia, trên, vì những trẻ mất gốc này con làm tôn thương đến người khác như : cha mẹ, ông bà, anh em, họ hàng đó là điều khinh miệt đạo đức trọng gia đình và không còn nghĩ tới đến quê hương đất nước, đó là kẻ vong bần phụ bởi nguồn gốc.

- Thiều niên từ 15 tuổi trở xuống, sang ở nước tự do, bồ mẹ, ông bà không dậy bảo chúng, hay không nhắc nhở cho chúng những điều luân lý thông thường trong gia đình, trên kính dưới nhường, đạo làm con, cách cư xử đối với mọi người; không phải là lỗi tại chúng, đây là lỗi tại ông bà, cha mẹ và những người ở cùng nhà.

- Thanh niên từ 16 tuổi trở lên, đã tiếp xúc với người bản xứ hắp thu được tự do bình đẳng quá chớn, áp dụng luôn vào trong gia đình, ăn nói, cử chỉ lỗ mãng, cho tất cả lè nghĩa cõi truyền là hủ bại, coi nơi gia đình như nhà trọ, cần đến thì ở, không cần đến thì đi khỏi. Đến lúc chúng có việc làm, kiếm ra tiền, thầy chung quanh mình đầy những lạc thú hơn quê hương, hết sức thu hưởng, chè chén chơi bời, lòng vị kỷ bất nguồn, thuyết độc thân tiềm nhiệm, không giúp đỡ bồ mẹ, anh em. khi còn thiều thốn. Chúng không còn nghĩ đến ba con, đồng bào ở quê hương ra sao, không để ý đến đất nước điều tàn dãnh như thế nào. Nếu chúng thản phận hèn, ăn gỉ ở nhờ đất nước người, không thể làm gì được thì cứ kéo cái đai vị kỷ kín đáo cho khỏi kẻ trẻ người cưỡi nhưng chúng lại có cử chỉ ngược lại : thầy những người có lương tâm nghĩ đến nghĩa vụ giúp gia đình, bạn bè, thân nhân thiều thốn & quê hương và nghĩ đến đất nước, đem tiền ủng hộ các đoàn thể cứu quốc thì chúng phê bình để che dấu cái lòng vị kỷ của chúng. Chúng nói lên những câu trái tai: mang tiền cho kẻ ăn không ngồi đói, mang tiền cho những kẻ mệnh danh láo là cứu quốc, chỉ béo cho vợ con họ tiêu. Những kẻ mất gốc đó không biết nghĩa vụ là gì, chỉ biết đem quyền lợi.

Có lẽ tại chúng chỉ được giao thiệp với bọn hạ cấp bản xứ nên không biết suy xét, thầy phong trào " Quyền của con người " (Droit de l'homme), với năm kầy rồi thành ra độc thân vị kỷ. Có nhiều nơi kẻ hạ cấp không con biết bôn phận tự nhiên với tạo hóa : khi tạo hóa sinh ra âm dương, một đàn ông, một đàn bà có tình yêu, cốt để tồn tại mãi mãi loài người. Chúng ích kỷ, có vì đậm đục mà ở với nhau, chúng cứ chung sống không giá thú, tờ giá thú làm chúng mất tự do, hay thi ở, dở thi hành đi đường anh tôi đi đường tôi! Chúng tìm cách không sinh nở để đưa đàn ông khỏi phải kiềm tiền nuôi con, người đàn bà khỏi mang nặng đẻ đau. Ở nước Pháp các nhà thức giả đã phải nói lên : gia đình bị lật đổ Ông xã nhà tôi chỉ sáng tai đèn xã hội người ngoài: mang về tò kêu gọi của nghị sỹ Toubon cho biết thông kê về gia đình người pháp :

30 phần trăm việc khai giá thú kém đi trong 10 năm
300 - - - li dy tăng lên - 20 -
800 - - ở chung sống không khai giá thú tăng - 10 -

Nhà tôi kêu là khùng khiếp quá, mà "but nhà thì không thiêng" mày
 chữ **mặt gốc** và **thương giông nỗi** to tướng trên LT của AH mình thì lại
 không nhìn thấy. Tôi được nghe thầy nhiều bà mẹ than phiền: khi nói
 với con cháu, nói về **nghĩa vụ** làm người đối với gia đình, với bạn bè, với
 quê hương thì chúng lảng đi ra khỏi nhà để không nghe thầy nhũng lời
 mà chúng cho là lỗi thời. Chúng còn nói thẳng ra là quê hương ngheokhô
 đất nước tàn tệ nêu hoa bình thực sự cũng không trở lại. Điều này thi
 nhũng sống đầy đủ, sẵn nhũng tiện nghi mà người ta đã phải hai ba trăm
 mới tạo lập được. Mấy gia đình đó tạm gọi là thích ăn săn rồi tìm cớ
 che dấu, thì cho là trước mình đầy súng đạn mà phải bỏ chạy, bây giờ
 còn làm gì được; họ thành người chủ bại, cho tất cả ai nói truyện đến
 quê hương, quang phục đất nước là không nghe, còn bài bác.

Tôi là người mẹ chỉ có hai con nhỏ mà tôi đã lo tự bầy giờ cái
 bệnh mặt gốc ghê gớm, lây đến mọi thê hệ. Các chị nghĩ sao? Để có thê
 chặn đúng cái bệnh tai hại này!

Minh Cầm

-:-:-:-:-o-;-:-:-:-

(Tiếp theo bài "Giải đáp bài toán" trang 33)

$$\begin{aligned} X^2 - Y^2 &= L^2 - I^2 \\ X \cdot Y &= h(X + Y) \\ \text{Đặt } X + Y &= S \quad XY = P \quad \text{Vậy } P = hS \quad \text{Tìm } S \\ \text{Ta có phương trình: } \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} X^2 - SX + P &= 0 \\ X^2 - SX + hS &= 0 \\ \Delta &= S^2 - 4hS \\ X &= \frac{S + \sqrt{S^2 - 4hS}}{2} \\ Y &= \frac{S - \sqrt{S^2 - 4hS}}{2} \\ X^2 - Y^2 &= S^2 - \frac{2}{S^2 - 4hS} \\ \sqrt{S^2 - 4hS} &= L^2 - I^2 = K^2 \\ S^2(S^2 - 4hS) &= K^4 \\ S^4 - 4hS^2 - K^4 &= 0 \end{aligned}$$

Nếu tìm được S thì có thể tính X rồi Y.

Kết quả này không gián múa rìu qua mặt thợ nhưng chỉ muôn hâm
 nóng lại một bài toán đã đặt ra trên 5 năm nay và ước mong được sự chỉ
 giáo của các bậc cao minh.

Tú diệu

Sửa Sắc Đẹp Tân Gốc

CHUYÊN THIẾT 1000 % : Bôn bác-vật nhân-chảng học sang Nhật học
sửa sắc đẹp tân gốc để làm **thay mũi tết da vàng** ra mũi lỗ da trắng.
 Các giáo sư Nhật bảo: làm mũi tết ra mũi lỗ thì dễ, còn làm da vàng ra
 thành da trắng thì phải thay tất cả mày lít máu bằng máu của người da
 trắng mới chắc được **tân gốc**. Thê khách hàng của các ông không sợ mất
 các truyền thống của máu da vàng sao? Cả bôn sinh viên bác-vật trả lời
 ngay: "khách hàng của chúng tôi đương **mặt gốc** về tinh thần nên họ muốn
mặt gốc cả thê chất nữa".

ĐA DIỆP

Trang 32